

РЕШЕНИЕ

№ 985

гр. София, 24.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

при участието на секретаря **МАДЛЕН М. ВЪЛКОВА**
като разглежда докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**
Административно наказателно дело № 20241110200362 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по въззивна жалба срещу издаден **ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ (ЕФ) № Серия К № 7209969 на СДВР с дата от 14.03.2023г. срещу В. Й. Г., с ЕГН: *****, с който й е наложено административно наказание парична „глоба” в размер на 400.00 лева за административно нарушение на основание чл.21, ал.1 от ЗДвП вр. чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП.**

В жалбата на жалбоподателя се инвокират съображения против обжалваният санкционен акт. Твърди се, че процесният ЕФ е неправилен и незаконосъобразен, като постановен при съществени процесуални нарушения на императивните съдопроизводствени правила на ЗАНН и при колизия с материалния закон. Релевира се и довод за недоказаност на твърдяното като извършено административно нарушение по възведения административно – наказателен състав. **Не се заявява изрична претенция за разноски.**

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призована, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна е редовно призована и уведомена за настоящото наказателно производство, не изпраща процесуален представител в съдебно заседание, който да взема становище по жалбата. **Не се заявяват доказателствени искания. Не се заявява изрична претенция за разноски.**

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранно, обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени

доказателства, намира за установено следното:

I. ВЪЗЗИВНАТА ЖАЛБА е депозирана в законоустановеният срок на **12.12.2023г.** на основание чл.59, ал.2 от ЗАНН вр. чл.189, ал.8 от ЗДвП, от процесуално легитимирана страна, с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН – електронен фиш, останал невръчен, поради невърната при АНО разписка – **виж писмо л.8 от делото**, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, **поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.**

II. Разгледана по същество, въззивната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

III. От фактическа страна (“ipso facto” – извод от самият факт):

Установява се от материалите от наказателното производство, че предмет на обжалване е издаден в съответствие със заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на Министъра на МВР по образец **ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ (ЕФ) № Серия К № 7209969 на СДВР с дата от 14.03.2023г. срещу В. Й. Г., с ЕГН: *****,** с който ѝ е наложено административно наказание парична „глоба” в размер на **400.00 лева за административно нарушение** на основание чл.21, ал.1 от ЗДвП вр. чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП.

Жалбоподателят Г. е управлявала своя собствен МПС – товарен автомобил „Ш. Р.“ с рег. № .....на 14.03.2023г., в 09:24 часа в населено място (съгласно транспортните схеми на Столична община) в гр.София по улица Скопие до Номер 6 с посока от улица „Подполковник Калитин“ към улица „Габрово“. С мобилна АТТС с № 11743 f0 е било заснето нейното МПС да се движи със скорост на движение, след приспадане на 3% толеранс, от 85.00 км/ч, при законово ограничение от 50.00 км/ч или с превишена стойност на скоростта от 35.00 км/ч. Жалбоподателят Г. не е подавала декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП. Бил съставен срещу нея **ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ (ЕФ) № Серия К № 7209969 на СДВР с дата от 14.03.2023г.** Към него била приложена снимка за заснетото нарушение. На снимката се възприема единствено инкриминирания автомобил в движение с установената скорост от 85.00 км/ч. в инкриминираното населено място. АТТС с № 11743 f0, използвана на инкриминирания ден и час, съгласно протокол на л.16 от СП под № 4332р-17936/15.03.2023г. на служителя Маринов (който е компетентен да работи с АТСС) с приложената ежедневна форма за отчет, била изпитана с протокол за проверка на БИМ под № 13-СГ-ИСИС/29.03.2022г. с удостоверена валидност до 07.09.2027г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото на основание чл.84 от ЗАНН вр. чл.283 НПК писмени доказателства, представени от наказващият орган и събраните такива по инициатива на съда, въз основа на които е издадено обжалвания ЕФ, които съдът кредитира изцяло, като корелиращи на изложената фактическа обстановка и на останалия доказателствен материал като предвид липсата на противоречия в тях, както и поради липсата на такива с всички писмени доказателства по делото, съдът не следва да излага съображения на основание чл.305, ал.3 от

НПК – “*per argumentum a contrario*”.

IV. От правна страна (“*ipso jure*” – поради смисъла на правото):

Съдът намира, с оглед събраните по делото доказателства, че правилно и законосъобразно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя Г., за това че на 14.03.2023г., в 09:24 часа в населено място (съгласно транспортните схеми на Столична община) в гр.София по улица Скопие до Номер 6 с посока от улица „Подполковник Калитин“ към улица „Габрово“ е управлявала, по данните от АТТС с № 11743f0 своя собствен МПС – товарен автомобил „Ш. Р.“ с рег. № ..... със скорост на движение, след приспадане на 3% толеранс, от 85.00 км/ч, при законово ограничение от 50.00 км/ч или с превишена стойност на скоростта от 35.00 км/ч. В 14 (четирнадесет) дневен срок от връчване на електронния фиш жалбоподателят Г. не е представила декларация с посочване на друго лице, което да е управлявало евентуално процесния автомобил. Решаващата инстанция на СРС намира, че жалбоподателя Г. е осъществила от обективна страна състава на вмененото ѝ административно нарушение по чл. 21, ал.1 ЗДвП, като е управлявала процесния лек автомобил със скорост от **85.00 км/ч** при ограничение от 50.00 км/ч в рамките на населено място (затова ограничение не се изисква изричен пътен знак по ЗДвП), установено съгласно разпоредбата на чл. 21, ал.1 ЗДвП. Извършеното от нарушителя деяние е съставомерно и от субективна страна, като същото е извършено при форма на вина пряк умисъл, доколкото същата е съзнавала, че управлява МПС със скорост **85.00 км/ч** при разрешена скорост от 50.00 км/ч в рамките на населено място, регламентирано в разпоредбата на чл. 21, ал.1 ЗДвП, като е целяла това негативно изменение на обективната действителност. Същевременно съдът намира, че деянието не съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, доколкото разкрива типичната, а не по-ниска степен на обществена опасност на деяния от този вид (чл. 93, т. 9 НК). Извършеното нарушение е формално такова, като законодателят не е предвидил настъпването на каквито и да е съставомерни вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно изследването на въпроса дали са настъпили или не някакви вредни последици от извършеното нарушение. Освен това следва да се отбележи, че нарушенията, свързани с управлението на МПС с превишена скорост, застрашават в значителна степен обществените отношения, обект на защита от ЗДвП, тъй като създават опасност от настъпването на вредни последици - причиняване на ПТП, увреждане живота, здравето и имуществото на останалите участници в движението по пътищата. Не на последно място, за да достигне до извод за неприложимост на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН към конкретния случай, съдът съобрази и че се касае за превишение на скоростта с **35.00 км/ч.**, което не може да бъде определено като незначително. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, когато превишението е от 31.00 км/ч до 40.00 км/ч, се наказва с глоба в размер на 400.00 лева, в какъвто размер е и определената и наложена на жалбоподателя Г. санкция. Доколкото глобата е в абсолютно определен размер, то излагането на съображения досежно нейната индивидуализация се явява безпредметно.

При извършената на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК цялостна служебна проверка на обжалвания електронен фиш, съдът не констатира основания за неговата отмяна или изменение, поради което същият следва да бъде потвърден изцяло, а подадената жалба да се остави без уважение като неоснователна.

С оглед изхода на спора разноси са недължими.

Така мотивиран, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА КАТО ПРАВИЛЕН И ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ (ЕФ) № Серия К № 7209969 на СДВР с дата от 14.03.2023г. срещу В. Й. Г., с ЕГН: *****, с който ѝ е наложено административно наказание парична „глоба” в размер на 400.00 лева за административно нарушение на основание чл.21, ал.1 от ЗДвП вр. чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14 (четирнадесет) дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____